

økonomiske situation er afklaret ved gældssanerings-sagens slutning, jf. pkt. 4.5.2 ovenfor, også bør gælde, hvor der meddeles en skyldner gældssanering i forbindelse med en konkurs.

I de tilfælde, hvor det er skyldneren, som er under konkursbehandling, vil det imidlertid være en uhen-sigtsmæssig byrde for fordringshaverne, hvis fordrin-gerne på ny skulle anmeldes i skyldnerens gældssane-ringssag. Rådet foreslår derfor, at en fordringshaver i de tilfælde, hvor et krav allerede er anmeldt i skyldne-rens konkursbo, ikke på ny skal anmelde sit krav i gældssanerings-sagen for at undgå præklusion. Dette bør dog alene gælde i de tilfælde, hvor skyldneren ind-giver begæring om gældssanering, inden konkursboet er afsluttet med regnskab eller udlodning eller i med-før af konkurslovens § 143.

Der henvises til betænkningen side 413.

4.10.3.3.3. Konkursrytteri mv.

For at undgå misbrug af et system om gældssane-ring i forbindelse med konkurs ved konkursrytteri mv. bør der endelig efter Konkursrådets opfattelse indfø-res særlige regler, der begrænser skyldnerens adgang til flere gange at få gældssanering efter de særlige reg-ler om gældssanering i forbindelse med konkurs. Nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs må således ikke øge erhvervsdrivendes leetsind i for-retningsanliggender ud fra en forventning om, at de hurtigere og lettere kan få slettet gæld, der er pådraget i forbindelse med en konkursramt erhvervsvirksom-hed.

For at understrege dette forslår Konkursrådet, at der som i f.eks. Holland indføres en »karantæneperiode«, hvorefter en skyldner ikke på ny kan meddeles gælds-sanering i forbindelse med konkurs i en vis periode ef-ter, at den pågældende har fået gældssanering efter dette regelsæt. Konkursrådet finder, at længden af denne periode som efter de hollandske regler bør fast-sættes til 10 år.

Har skyldneren tidligere fået gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28, skal der derimod som hidtil ikke gælde en sådan »karantæ-neperiode«.

En skyldner, der tidligere er meddelt gældssanering i forbindelse med konkurs, må i en situation, hvor den pågældende før udløbet af »karantæneperioden« på ny er blevet kvalificeret insolvent, i stedet indgive be-gæring om gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28.

Der henvises til betænkningen side 413 f.

4.10.3.3.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag med hensyn til reglerne om be-handling af sager efter de foreslåede regler om gælds-sanering i forbindelse med konkurs, herunder at der for at undgå misbrug af de særlige regler herom bør gælde en såkaldt »karantæneperiode« på 10 år, såle-des at skyldneren inden for denne periode kun én gang kan få gældssanering efter de særlige regler om gælds-sanering i forbindelse med konkurs.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20-23 (forslag til konkurslovens § 231, stk. 3-4, § 231 a, stk. 6, § 232, stk. 1-2, § 233 og 233 a), og bemærkningerne hertil.

4.11. Justering af tvangsakkordreglerne

4.11.1. Gældende ret

Som anført ovenfor under pkt. 4.10.2, indebærer reglerne om tvangsakkord, at skyldnerens akkordfor-slag ved at gennemgå akkordprocessen kan få rets-virkninger efter sit indhold ikke blot i forhold til for-dringshaverne, der har tiltrådt forslaget, men også i for-hold til dem, som har været passive, eller som lige-frem har stemt mod akkorden.

Efter konkurslovens § 161 kan fordringer ikke ned-sættes til mindre end 25 procent af deres beløb, med-mindre der foreligger ganske særlige grunde, eller for-dringshaverne samtykker heri.

Som det fremgår af § 161, kan dividenden være mindre end 25 procent, såfremt der foreligger ganske særlige grunde. Som eksempler på sådanne ganske særlige grunde kan nævnes skyldnerens forudgående sygdom, eller det forhold at særlige omstændigheder har medført, at skyldneren, uden at det kan henføres til dårlig regnskabsførelse eller lignende, først for sent er blevet klar over, hvor meget forretningen er gået tilba-ge, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord, side 242. Undtagelsesreglen har i over-ensstemmelse med forarbejderne i praksis haft et me-et snævert anvendelsesområde.

Til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædel-se fra mindst 60 procent af *antallet* af de fordringsha-vere, der deltager i afstemningen, om vedtagelse af tvangsakkorden. De fordringshaverne, som tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede *beløb*, der gi-ver stemmeret, ved almindelig tvangsakkord, jf. § 176, stk. 2, nr. 1, repræsentere mindst lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 procent. Er den tilbudte dividende således på 40 procent eller derover, kræves tilslutning fra 60 procent af alle kendte stemmeretsgivende fodringers samlede beløb. For hver procent dividenden er under